

РАЦІОНАЛЬНІ СПОСОБИ ПОБУДОВИ ПЕРСПЕКТИВНОГО ЗОБРАЖЕННЯ

Перспектива, як наука, є однією з найбільш наочних проекційно-зображальних систем. Вивчення законів побудови перспективних зображень дуже важливе у професійній підготовці майбутніх архітекторів.

Перспектива дає можливість наглядно зобразити тривимірність об'ємно-просторових форм, їх взаємне розташування, виявити глибинність внутрішнього і зовнішнього простору, передати просторовий характер оточуючого середовища.

Перспектива є одним з вагомих засобів в арсеналі архітектора. Перспектива дозволяє чітко представити, як запроєктований об'єкт буде виглядати в дійсності. Аналізуючи перспективне зображення, автор уточнює і перевіряє проект або композицію зображення, вносить в них необхідні корективи та виправлення.

Перспективу можна поділити на три частини: перша частина – лінійна перспектива, яка вивчає геометричні закони перспективних побудов; друга частина – повітряна та кольорова перспектива, яка висвітлює питання зміни кольору в залежності від відстані до об'єкту зображення; третя частина – вивчає зміну контрастів світла і тіней, а також зміну виразності контурів фігур в міру того, як предмет віддаляється в просторі.

У курсі «Нарисна геометрія» розглядається лише лінійна перспектива.

Лінійна перспектива передбачає побудову зображення на вертикальній площині (іноді на похилій площині).

Перспективне зображення може бути побудоване і на будь-якій проекційній поверхні.

Перспектива, яка побудована на внутрішній поверхні циліндра, називається панорамною. Іноді зображення на циліндрі суміщають з натуральними об'ємними макетами переднього плану – кругова панорама («Оборона Севастополя», «Бородінська битва»); діорама – побудована на дуговій картині.

Перспектива, побудована на внутрішній поверхні купола (сфери, еліпсоїда), називається купольною.

Перспектива, яка побудована на горизонтальній площині стелі, називається плафонною.

І, нарешті, перспектива, яка виконана на декількох площинах, називається театральною.

